

SAAVU KIRKKOPOSTI 3/2020

Sisällys

Julkaisutiedot	1
Pääkirjoitus (Paasivirta)	2
Joulun etsintää (Sari Karjalainen)	3
Vankiladiakoni on luottoihminen ja linkki vankilan ulkopuolelle (Tuija Helenelund)	4
4. adventtisunnuntai saarna Herran syntymä on lähellä (Paasivirta)	6
Helluntai seurakunta ja kaste	9
Kommentointia Turun neljän piispaehdokkaan ajatuksista saavutettavuudesta (Paasivirta)	10
Otetaan selkoa Kaanaan kielestä (Paasivirta)	15
Lukijoilta	16
Kirkon evl verkkosivut	16
Lehden ilmestymismuodoista ja tilauksista	17
Lopputoivotukset	17

Julkaisutiedot

Piste- ja äänilehti päätoimittaja Tuula Paasivirta
Podcast äänilehti päätoimittaja Tuomo Burman
Piste ja äänilehden sää nyt myös tilattuna omaan sähköpostiin.
Yhteystiedot: ext-tuula.paasivirta@evl.fi (huomaa etuliite ext)
tuomo.burman@burha.net
Yhteisosoite: saavukirkkoposti.kirkkohallitus@evl.fi
Lukija: Hannele Töllikkö
Julkaisija: Suomen ev.lut. kirkon Kirkkohallitus, KJY
Tämä on lehden 70. vuosikerta

Toimisto ja tilaukset: Arja Kunnala, p. 050 3525 723, sähköposti arja.kunnala@evl.fi,
PL 210, 00131 HELSINKI
Lehti on tilaajilleen maksuton

Pääkirjoitus

Tuula Paasivirta

Lehden ilmestyessä joulukuun alussa ensimmäinen adventti on jo vietetty ja Hoosianna laulettu tavalla tai toisella, useimmiten ehkä kotona verkosta seuraten. Jotkut seurakunnat ovat järjestäneet ulkotilaisuuksia tätä varten. Kirjoitan tätä pääkirjoitusta marraskuun viimeisellä viikolla ja nyt korona, Covid-19 on leviämisvaiheessa ainakin täällä Uudellamaalla ja Päijät-Hämeessä. Näin ollen isoja adventtiajan jumalanpalveluksia ja messuja emme nyt voi viettää. Pidämme seurakunnassa hyvin tiukasti maskeja, kun olemme kirkolla ja rajoitukset ovat samat kuin muussa yhteiskunnassa. Seurakuntien verkkosivuja kannattaa nyt lukea huolellisesti. Ne ovat pääasiassa ajan tasalla. Muut esitteet saattavat olla ajalta ennen lisärajoituksia.

Seurakunnissa on kuitenkin joitakin toimintoja syksyyn mittaan saatu pitää. Olen pitänyt kirjallisuusterapeuttista kasvuryhmää ja messuissa on tähän marraskuun loppuun saakka saanut olla ihan mukavasti seurakuntalaisia. Messuissa on saatu viettää ehtoollista. Se on monille meistä hyvin tärkeä mahdollisuus ja olennainen osa messua. Oikeastaan ehtoollinen tekee messusta messun. Myös pappina on ollut mukava tavata seurakuntalaisia. Vaikka se tapahtuu tietyin rajoituksin, on se aivan eri asia, kuin vain etäyhteydet.

Saavu Kirkkopostin toinen Podcast ilmestyi Tuomo Burmanin toimittamana tässä syksyllä lokakuussa, juuri ennen Turun piispan vaalien ensimmäistä kierrosta. Tuossa podcastissa oli Tuomon tekemät piispakandidaattihaastattelut saavutettavuudesta kirkossa. Kommentoin piispakandidaattien vastauksia hyvin lyhyesti toisaalla tässä lehdessä. Tätä kirjoittaessa tiedossa on, että neljästä ehdokkaasta toiselle kierrokselle selvisivät Jouni Lehikoinen ja Sari Leppänen.

Pistekirjoituksen opettaja, näkövammaisaktiivi ja toimittajanakin toimiva Sari Karjalainen Espoosta on tähän lehteen iloksemme kirjoittanut jouluisen kirjoituksen.

Voit lähettää palautetta ja kehitysehdotuksia uuteen sähköpostiosoitteeseen: saavukirkkoposti.kirkkohallitus@evl.fi Sitä luemme vain Tuomo ja minä Tuula

Sydämellistä joulua ja onnellista uutta vuotta sinulle tämän lehden lukija. Palaamme ensi vuonna taas lehden sivuilla.

Joulun etsintää

Sari Karjalainen

Pistipä pahan, mietin, kun sain juttupyynnön Tuula Paasivirralta. Ulkona on lämmintä ja tiikusateista, ollakseen jo marraskuun puoliväli. Ensimmäiseen adventtiin on aikaa reilu viikko. Tiedotusvälineet puskevat koronavaroituksia ehtimiseen. Varsin synkkä ja sateinen joulun tulossa, mutta vielä jossain kaukana.

Sitten tuli ilta, kun messuryhmässä suunnittelimme ensimmäisen adventin perhemessua läheisellä kappelilla Espoon Suvelassa. On hyvä, että täällä Espoon tuomiokirkkoseurakunnassa myös vapaaehtoiset saavat osallistua viikkomessujen ja hartauksien suunnitteluun. Ryhmässämme oli minun ja puolisoni Arin lisäksi vain yksi vapaaehtoinen sekä pappi. Otin vastuulleni lukea messussa päivän evankeliumitekstin Luukkaan 19. luvusta, kohdan, jossa Jeesus ratsastaa kouluttamattomalla aasinvarsalla kohti Jerusalemiä ja opetuslapset riemuitsevat ja heittävät vaatteita ja oksia tielle. Hiljaa hiipii se tunnelma mieleeni ja alan ajatuksissani kuulla huudon: - Siunattu hän, kuningas, joka tulee Herran nimessä!

Siitä on jo toistakymmentä vuotta, kun omat lapset olivat pieniä. Perhekerhossa sytytettiin aina adventtikynttilät – ensin yksi, sitten kaksi jne. ja laulettiin tuttua laulua. Puhuttiin tontuista ja joulupukista, puhuttiin myös pienestä Jeesus-lapsesta. Miten onkaan mahdollista, että se pienokainen tuli vapahtamaan koko maailman? Kotona joulukalenterin luokkuja availtiin päivä päivältä, joskus varkain vähän useampikin yhtenä päivänä. Radiossa soivat joululaulut, joita sitten iltatoimienkin aikana hyräiltiin. Kerran olimme lähdössä Näkövammaisten kristillisen yhdistyksen tilaisuuteen, mutta vanhempi tyttäreemme ei suostunut pukemaan ulkovaatteita, ennen kuin olimme soittaneet virsilevyltä Hoosianna-laulun.

Kaksi vuotta sitten pidimme Arin kanssa jouluaaton hartauden Suvelan kappelilla. Saamme onnistuneesta hartaudesta edelleen palautetta. Puolisoni saarnasi tänä syksynä valvomisen sunnuntaina kappelilla. Ennen messun alkua eräs rouva tuli hänen luokseen ja sanoi:

- Siellä teidän jouluhartaudessa oli eräs ystäväpariskunta. Kun he seurasivat, miten te puhuitte ja lauloitte niin kauniisti, he tuumasivat, että turhaan he valittavat kivuistaan ja huonosta kuulostaan. Kuulolaitteet joutavat nurkkaan, samoin kävelykeppi. Jos nuo sokeat kerran pitävät noin kauniin hartauden ja vaikuttavat iloisilta ja tyytyväisiltä, mitä me tässä oikein valitamme! he olivat pohtineet.

Jokaisella meillä on omat ilon ja surun aiheet. Minä ja Ari olemme sinut sokeutemme kanssa, ja luotamme Jumalan huolenpitoon koko sydämeistämme. Vaikeudetkin kuuluvat uskovan ihmisen elämään; ne kiinnittävät meitä yhä tiukemmin Jumalaan ja pitävät huolen myös siitä, että muistamme rukoilla.

Oli kyllä upeaa pitää se hartaus silloin: Sali oli vähintäänkin puolillaan, ja antaa joulumieli ja myös samalla sen ilosanoma oikein täysillä muille ihmisille. Luimme siellä kaikki sen päivän tekstit. Saimme itsellemme ikimuistoisen joulun.

Kysyessäni perheeltäni nyt tulevan joulun toiveita, ei kukaan oikein tiennyt, mitä toivoa. Vanhempi tyttäreemme ei tiedä, pääseekö meille joulun viettoon, koska hänellä saattaa olla töitä. Kappelilla ei enää jouluaaton hartauksia pidetä. Luulenpa, että Arin kanssa etsimme netistä, mitä tilaisuuksia on, ja mitä voimme seurata kotoa, tai minne uskallamme täältä lähteä. Monipuolisen joulupöydän perheelleni lupaan. Eräs hyvä ystävä on jo kolmena jouluna tehnyt meille lanttu-, porkkana-, peruna- ja aurajuusto-punajuurilaatikat. Minä teen rosollin sekä sekahedelmäkiisselin ja riisipuuron. Ari huolehtii kinkun mureudesta.

Jouluevankeliumin tässä kotona luemme ääneen, vaikka kuulijoina olisivat lisäksi vain uskolliset opaskoiramme. Väitän, että niillä on perheessämme avarin kirja- ja musiikkimaku, kunhan volyymit pysyvät inhimillisinä ja mahassa on riittävästi ruokaa.

Kauppojen jouluhulinaa tänä vuonna erityisesti välttelemme suojellaksemme omaa ja läheisten terveyttä. En silti voi olla hankkimatta muutamaa joululahjaa.

Koko ikäni kuorossa laulaneena kaipaen kuoron joulukonsertin valmistelua, joka tänä vuonna jäi kuoron ollessa tauolla jo keväästä asti. Huomaan, että omat esiintymiset kuorossa tai duona Arin kanssa ovat rakentaneet suurelta osin joulutunnelmaa. Nyt se on haettava sieltä 1. adventin perhemessusta, jossa myös laulamme ehtoollisen aikana. Raamattu on kuulokkeissani tai sormieni alla ehkä aiempia adventin aikoja enemmän. Kirjallisuusihtimisenä kuuntelen paljon muutakin, ja jouluna on tapana ollut kuunnella ainakin kirjallisuuden Finlandia voittaja ja jokunen muu vähän kevyempi kirja.

On varmaankin tarkoitus pyhittää tämä joulukuukausi kaikista tärkeimmille ja välttämättömimmille asioille.

Hyvä lukeminen, musiikki, jouluruuat sekä lepo ovat siellä kärkipäässä. Kaikista tärkeimpänä kuitenkin ilo siitä, että Jeesus syntyi tänne ja sovitti syntimme. Riittää, kun elämme omaa arkeamme uskoen ja luottaen, että Jeesus kuulee rukoukset ja kulkee rinnallamme joka hetki, joulusta joulukuuhun.

Yksi lempi joululauluistani on Näkövammaisten kamarikuoro Kontrapunktin havisäveltäjäksikin kutsumamme Raimo Tanskasen Ester Ahokaisen runoon säveltämä Lasten joulurukous. Lainaan siitä viimeistä säkeistöä ja samalla suon kaipaavat ajatukseni tähtein tuolle puolen:

”Kuusijuhlaan keskelleemme saavu, vieras sydäntemme.

Joulun suuri Vapahtaja, siunaa rikkaan, köyhän maja.”

Vankiladiakoni on luottoihminen ja linkki vankilan ulkopuolelle

Tuija Helenelund/ lähde/leike: Kirkon viestintä/uutishuone

13.10.2020

Tuula Karjalainen on toiminut vankiladiakonina Pelson vankilassa Vaalan kunnassa vuodesta 1987. Hän sai Kirkkohallituksen myöntämän diakonian kultaisen ansiomerkin syksyn 2020 Diakonian päivillä.

Karjalainen tekee työtä ennen kaikkea vankien ja heidän omaistensa kanssa. Lisäksi hän on linkki vankien seurakuntiin. Vankilan henkilöstön ja johdon luottamus näkyy Karjalaisen työssä, sillä vuonna 2007 Vankeinhoitolaitos, joka oli Rikosseuraamuslaitoksen edeltäjä, myönsi hänelle vankeinhoidon ansioristin.

Kotiseurakunta odottaa vankia

Tuula Karjalainen kertoo vankien tietävän, että kotiseurakunta on olemassa jokaiselle. Vapautumisen jälkeen kotiseurakunnassa on ihmisiä, jotka ottavat vastaan. Vapautunut voi mennä kirkkoherranvirastoon, jossa tiedetään, milloin diakoniatyöntekijät ovat paikalla, tai varata ajan etukäteen.

”Kirkko ei ole kolmas sektori, vaan olemassa joka paikkakunnalla ja tärkeänä läsnä. Hyvin usein tehdään yhteisiä verkostopalavereja sosiaalityöntekijän ja erityisohjaajien kanssa. Teemme suunnitelmia vapautumisen varalle ja myös vankilassa olon ajalle. Joillakin on hyvin pitkät tuomiot ja joillakin voi olla lyhytkin tuomio, mutta aika täällä voi olla hyvin raskasta erilaisista elämäntilanteista johtuen”, Karjalainen summaa.

Karjalainen kertoo, että seurakunnat ovatkin vahvasti läsnä vankilatyössä tekemällä vierailuja ja ottamalla vastaan vapautuvia ihmisiä. Seurakunnat tekevät myös työtä vankien perheiden parissa.

”Toivon, että voin olla seurakuntien työntekijöiden ja vapaaehtoisten tukena, mutta he ovat myös minulle erittäin tärkeä linkki. Muutaman kerran vuodessa lähetän kirjeitä kaikille yhteistyötahoille, että ollaan yhdessä työssä mukana.”

Diakonille voi puhua avoimesti

Monelle vangille diakoni on luottohenkilö, jolle voi puhua asioista pelkäämättä seuraamuksia.

”Jos kirkollinen työ ja diakoniatyö puuttuisi täältä vankilasta, niin täältä puuttuisi todella iso osa. Yhden vangin sanoilla, jotka hän lausui raamattupiirissä keväällä: ’täällä voi puhua rehellisesti’. Ei tarvitse ajatella, että tästä tehdään vankitietorekisteriin merkintä ja sitten se vaikuttaa jossakin, että pääsenkö avotuloon tai lomille. Tiedetään, että nämä asia jäävät tähän. Vien asioita vain vangin pyynnöstä eteenpäin.”

Karjalaista itseään on kannustanut jaksamisessa Matteuksen evankeliumin kohta ”minä olin vankilassa ja te tulitte minun tyköni”.

”Tykkään olla ihmisten kanssa ja tiedän, että joka ikinen näistä miehistä täällä on Jumalalle rakas. Vuosien varrella löysin myös Raamatun kohdan heprealaiskirjeestä. Kun kerran odotin porukkaa tuolta pihalta ja katselin kappelin kalterien välistä, heprealaiskirjeestä tuli kohta ’ei kukaan saisi jäädä taipaleelle’. Nämä ovat sellaisia asioita, joista itse saan voimaa. Tiedostan, että joku muu johtaa tätä työtä ja olen tässä niin sanottu työrukkanen. Ihmisistä saan voimia tähän työhön”, Tuula Karjalainen pohtii.

Karjalainen iloitsee, että voi tuoda kirkon vankilaan konkreettisesti. ”Jumala on olemassa, ja hän pitää huolta.”

Kirkon vankilatyö lukuina:

Vankiladiakoneja on neljässä vankilassa (Pelso, Naarajärvi, Köyliö + Huittinen). Vankilapappi on 13 suljetussa vankilassa (Helsinki, Jokela, Riihimäki, Vantaa, Kuopio, Mikkeli, Oulu, Sukeva, Vaasa, Kylmäkoski, Hämeenlinna, Turku, Pyhäselkä (osa-aikainen)).

Sivutoimisia vankilapappeja on kolme kuten myös sivutoimisia vankiladiakoneja. Lisäksi on yksi sivutoiminen ortodoksinen vankilapappi, joka työskentelee myös venäjänkielisten kanssa.

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä, jotka tekevät säännöllistä vankilatyötä seurakunnan diakonin virkansa toimenkuvana on kolmisenkymmentä.

Eri kirkkokuntien vapaaehtoistyöntekijöitä vankilatyössä (useimmat nimikkeellä vankilalähetti) on noin 300, joista luterilaisten osuus reilu kolmannes, suurimpana luterilaisena vapaaehtoisten ryhmänä rauhanyhdistysten jäsenet.

4. adventtisunnuntai saarna Herran syntymä on lähellä

Tuula Paasivirta

Tämä saarna on pidetty Korson kirkossa Vantaalla 2015 neljäntenä adventtina. Olin tuolloin Korson seurakunnan seurakuntapastori.

MATT. 1:18-24

'Maria, Jeesuksen äiti, oli kihlattu Joosefille. Ennen kuin heidän liittonsa oli vahvistettu, kävi ilmi, että Maria, Pyhän Hengen vaikutuksesta, oli raskaana. Joosef oli lakia kunnioittava mies mutta ei halunnut häpäistä kihlattiaan julkisesti. Hän aikoi purkaa avioliittosopimuksen kaikessa hiljaisuudessa.

Kun Joosef ajatteli tätä, hänelle ilmestyi yöllä unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi. Se, mikä hänessä on siinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä. Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä.'

Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra on profeetan suulla ilmoittanut: - Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel - se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme. Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskenyt ja otti Marian vaimokseen.

Saarna alkaa

Elämä on liikkeellä olemista, vaikka joskus tuntuisi siltä, että juuttuu olemaan paikalleen. Luulen, että meistä monet tulemme muistamaan tämän syksyn (kyseessä oli syksy 2015, jolloin maahanmuuttajia tuli paljon muun muassa Tornion kautta) monella tavoin vedenjakajana, jos ei ihan omassa elämässä, niin ympärillämme tapahtuvissa isoissa asioissa, menemättä sen enemmän politiikkaan, ilmastonmuutokseen tai maahanmuuttoon.

Mutta myös ensimmäinen joulukuun ja sitä edeltävää aikaa oli ja on suuri muutos historiassa, jopa mega suuruusluokassa. Se oli suurten muutosten aikaa myös Marian ja Joosefin henkilökohtaisessa elämässä.

Aikakausien raja on jo lähellä, kohta on murtautumispiste ihan kohdalla. Matteuksen evankeliumissa puhutaan muutamassa muussakin kohdassa aikakauden murtautumisesta, taivasten valtakunnan länäolosta tai kohta tulossa olevasta taivasten valtakunnan ajasta. Minua se näky jotenkin viehättää. Dynaaminen, liikkeellä oleva Jumalan maailma. Jumala toimii tässä maailmassa ihmisten kesellä tavalla ja toisella.

Muutos saapuu ja saapui pienen ihmisen muodossa

Jeesus, maailman ainutlaatuisin ihminen syntyy ensimmäisenä joulukuun ja siitä alkaa Uuden Testamentin aika. Sitä juhlimme pimeyden kesellä. Meille on syntynyt Vapahtaja Jeesus Kristus.

Tänään myös joululaulut auttavat odotuksessa ja toivottavasti tuovat joulumieltä meille kullekin, edes hippusen. Muutoksen kesellä kaipaamme ehkä pysähtymistä. Siihen on mahdollisuus muun muassa tänään täällä kirkossa.

Meillä elämään kuuluu voimakkaasti perinteet ja hyvä niin. Ensimmäisen joulukuun tapahtumissa ei nimittäin ollut juuri mitään perinteistä.

Äsken lukemani evankeliumi, joka keskittyy Jeesuksen perheen tapahtumiin, on täynnä poikkeuksellisia asioita. Ensimmäisen joulukuun valmistelut eivät olleet etukäteen arvattavissa. Ne liittyivät suureen muutokseen.

Matteuksen evankeliumi kertoo Jeesuksen syntymästä Joosefin näkökulmasta. Oikeastaan Matteus ei lainkaan kuvaa Jeesuksen syntymää vaan sitä edeltäviä tapahtumia - Nimittäin nyt käsillä olevan tekstin jälkeen kertomus jatkuu: "Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä - -" (Matt. 2:1).

Myös monissa muissa yksityiskohdissa kuvaus poikkeaa tutusta Luukkaan jouluevankeliumista, mutta suuret linjat ovat yhtenevät: Jeesuksen äiti Maria, on vasta kihlattu Joosefille, kun hän tulee ylikuonnollisella tavalla raskaaksi ja tulee synnyttämään ainutlaatuisen ihmisen.

Tietysti suurin ihme oli se, että Jeesuksen äiti tuli raskaaksi, vaikka oli neitsyt. Pyhä Henki toimi ja toteutti näin Jumalan suurta pelastussuunnitelmaa, suurta muutosta.

Siihen asiaan ei Joosefin järki riittänyt, eikä hän aluksi edes usko asiaa. Vaikeaa se olisi ollut kenelle tahansa. Kuitenkin juuri näin tapahtui. Koska Joosef oli kunnollinen nuori mies, hän ei aikonut julkisesti syyttää Mariaa, vaan vaivihkaa hylätä raskaana olevan morsiamensa. Hän ajatteli luonnollisesti Marian pettäneen hänet.

Kertomuksen mukaan Maria ja Joosef ovat kihlapari. Kihlaus merkitsee sitä, että pian solmittavasta avioliitosta oli jo päätetty morsiamen ja sulhasen perheiden kesken. Kihlaus oli sitova ja se voitiin purkaa ainoastaan erokirjalla kuten avioliittokin. Avioliitosta kihlauksen erotti kuitenkin se, että morsian asui edelleen vanhempiansa luona

Yöllä Josefille kuitenkin ilmestyi enkeli, joka sai hänet muuttamaan mielensä. Nytkään ei siis olla tavanomaisten asioiden kanssa tekemisissä. Jo enkeli voi tuntua oudolta, ainakin, siten, että enkeli puhuu ihmiselle. Minä uskon enkeleihin, vaikka en ole koskaan tietääkseni heitä nähnyt. Tosin juuri päättyvällä viikolla jouduin kahteen vaaratilanteeseen, jossa koin suurta varjelusta.

Joosef sai nähdä enkelin ja kuulla unessa Jumalan ohjeet elämänsä varalle. Se ei ole tavallista. Yleensä joudumme elämämme pulmatilanteissa tulemaan toimeen ilman Jumalan erityistä enkeliapua. Vaikka koemme toisinaan, että nyt enkelit vartioivat ja auttoivat.

Kuultuaan Jumalan tahdon Joosef teki, kuten enkeli oli häntä neuvonut: hän otti Marian vaimokseen. Sekään ei ollut kovin tavallista. Harvoin me ihmiset noudatamme Jumalan tahtoa silloinkaan, kun tiedämme selvästi, mikä se on. Ja, että niin olisi syytä todellakin tehdä. Luulemme ymmärtävämmä asioita paremmin. Jos siis meidän joulunalusaikamme sujuu tuttuja latuja pitkin, niin näin ei ollut ensimmäisen joulun aikoihin. Jumalan pelastussuunnitelma vaati toteutuakseen poikkeuksellisia ja ainutkertaisia asioita.

Luonnon lait ja historian vääjäämättömyys saivat väistyä, kun Jumala järjesteli lunastuksen ihmettä, pelastaakseen luomansa ihmisen, Jumalan kuvaksi luodun ihmisen. Siinä missä me valmistelemme joulua itsellemme, ensimmäistä joulua valmisteli Jumala Marialle, Joosefille, mutta ennen kaikkea koko ihmiskunnalle.

Hän järjesti meille ihmisille jotakin sellaista, johon meillä itsellämme ei ollut vaikutusmahdollisuuksia: hän vapautti meidät synnin, kuoleman ja kadotuksen orjuudesta. Siinäkin poikettiin melko lailla tavanomaisesta.

Jumalan armo muuttaa maailmaa. Kun tavallisesti olemme tottuneet siihen, että kaikki hyvä täytyy itse ansaita tai tehdä, niin suuri Jumala toimii toisin. Syntien anteeksiantamus on lahja. Se katkaisee vihan ja koston kierteen. Samalla joulun sanoma rohkaisee toivottavasti meitäkin toimimaan toisin kuin tavallisesti.

Jumalan hyvyys kutsuu meitä rakastamaan ja kunnioittamaan muita ihmisiä. Yleensä ihminen ajattelee lähinnä omaa etuaan, mutta joulun ilosanoma voi muuttaa meitä niin, että etsimme toinen toisemme parasta. Silloin elämämme on Jumalan lahjaa.

Voimmeko luottaa joulun kertomuksiin? Nykyään on tavallista asettaa kyseenalaiseksi Raamatun suuret kertomukset. Ajatellaan, että koska ne eivät järkemme mukaan voi olla totta, ne eivät ole totta. Tämä näköharha eksyttää helposti modernin ajattelijan.

Ryhdyimme helposti arvioimaan Jumalan suuria ihmeitä ja salattuja suunnitelmia pienen ihmisen näkökulmasta. Jumalan voima ja suuruus eivät siitä tietenkään vähene. Me vain helposti kuljemme ohi sen siunauksen, jonka Jumala on kätkenyt pelastushistorian vaiheisiin.

Helluntai seurakunta ja kaste

Tuula Paasivirta ja helluntaiseurakunnan verkkosivut.

Edellisessä Saavu Kirkkopostissa puhuttiin isojen kirkkokuntien Evankelisluterilaisen, Katolisen ja Ortodoksisen kirkon kasteesta. Nyt otetaan esille Helluntai seurakunnan näkemys asiasta. Heillä on käytössä aikuis- ja upotuskaste. Osalla kirkkokuntia on käytössä sekä lapsi- että aikuiskaste ja osalla vain aikuiskaste.

Heidän verkkosivunsa on tällä hetkellä osin keskeneräisiä eli muutoksen alla. Helluntai seurakunnan näkemys asiasta heidän verkkosivujensa mukaan: "Jeesuksen asettama kaste liittyy Jumalan pelastustyöhön. Kaste toimitetaan uskovalle Jeesuksen Kristuksen käskystä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen veteen upottamalla. Kastettu liitetään paikalliseen seurakuntaan.

Uskomme, että Jeesuksen asettama kaste liittyy oleellisesti Uuden testamentin pelastus- ja seurakuntaoppiin. Kaste on toimitettava uskoa tunnustavalle henkilölle Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Uuden testamentin esimerkkien valossa kristillistä kastetta edeltää evankeliumin julistus, uskon syntyminen ja sitä seuraava mielenmuutos. Tämän vuoksi näemme, että raamatullinen kaste otetaan uskon ehdon toteuduttua eli kaste seuraa ihmiselle lahjoitettua uskoa.

Usko syntyy ihmisessä Jumalan sanan välityksellä, samoin muutkin uskonelämän alkuun liittyvät pelastuksen lahjat kuten vanhurskauttaminen ja Pyhän Hengen osallisuus. Ne vastaanotetaan "uskossa kuulemisen" kautta. Kaste ei välitä pelastuksen lahjoja vaan vahvistaa niiden merkityksen. Näin kaste itsessään ei pelasta vaan toimii syntyneen uskon tunnustuksena. Kasteen henkilökohtaisesta tunnustusluonteesta kertovat myös Uuden testamentin ilmaisut "ottaa kaste" ja "antaa kastaa itsensä".

Uskon kautta syntynyt Kristus-yhteys ja kaste liittyvät olennaisesti toisiinsa. Kaste julistaa uskoa ja osallisuutta Kristuksen kuolemaan vanhan elämän hautaamisena ja askeleena uuteen elämään. Kasteessa "kuolema" ja "ylösnousemus" Kristuksen kanssa ilmaisee sitä todellisuutta, jossa uskova on vapautunut synnin orjuuttavasta hallintavallasta ja on osallinen Kristuksen ylösnousemuselämään. Kaste tapahtuu vanhan ja uuden elämän rajapinnalla: Olemme kuolleet Kristuksen kanssa, jotta "alkaisimme elää uutta elämää". Tästä seuraa se, että eettisestä näkökulmasta kaste liittyy läheisesti kristityn "jokapäiväiseen elämään ja vaellukseen.

Yksilön uskonelämään liittyvän merkityksen lisäksi kasteella on myös vahva yhteisöllinen ulottuvuus: siinä vahvistetaan osallisuus Kristuksen ruumiiseen, kuuluminen Jumalan kansaan. Kastetut uskovat liitetään paikalliseen uskovien yhteyteen eli seurakuntaan"

Miten kaste tapahtuu helluntai seurakunnassa

Kaste tapahtuu veteen upottamalla, joka eroaa vedellä vaelusta ja vedellä pirkottamisesta. Myös Uuden testamentin sana "kastaa" (kreik. baptidzō) merkitsee upottamista. Samoin Uuden testamentin kuvaukset tukevat upottamalla kastamista: Jeesus kastettiin Jordanissa, jossa oli "paljon vettä" ja hän nousi "ylös vedestä". Samoin alkuseurakunnan kastettavat "astuivat veteen" ja tulivat "ylös vedestä". Upottaminen vastaa parhaiten kasteen olemusta ja kielikuvaa "haudattu Kristuksen kanssa".

Komentointia Turun neljän piispaehdokkaan ajatuksista saavutettavuudesta

Tuula Paasivirta

Voit kuunnella tämän jutun taustalla olevan Tuomo Burmanin toimittaman Podcast jakson kaksi verkko-osoitteesta <https://evl.fi/osallistu/antia-arkeen/toimintaa-erityisryhmille/saavu-kirkkoposti>. Tämä jakso löytyy sieltä sekä äänitteenä eli Podcastina, että heti äänitteen alta tekstimuodossa. Koska tekstiä on 10 -word sivun verran, en kirjoita sitä kokonaan auki tähän lehteen vaan pohdin eli kommentoin piispaehdokkaiden vastauksia lyhyesti. Tässä saatte luettavaksi joitakin kommentteja heiltä.

Vaalin kulku ja äänioikeutetut

Koska Turun arkkihiippakunnan piispan vaalin ensimmäisellä kierroksella ei kukaan ehdokkaista ole saanut yli puolta annetuista äänistä, käydään toinen vaalikierros 3.12.2020.

Piispan vaalissa äänioikeutettuja ovat: arkkihiippakunnan papit ja lehtorit, hiippakunnasta hiippakuntavaltuustoon valitut maallikkojäsenet, kirkolliskokoukseen valitut maallikkoedustajat ja kirkkohallitukseen valittu maallikkojäsen, hiippakunnan seurakuntien maallikkovalitsijat sekä tuomiokapitulin lakimiesasessori ja maallikkojäsen. Vaalin tulos kerrotaan heti sen valmistuttua. Tulos vahvistetaan tuomiokapitulin istunnossa 4.12.2020.

Ensimmäisen kierroksen ehdokkaat

Piispan vaali on kaksi vaiheinen ja ensimmäinen vaihe on käyty marraskuussa. Siinä ehdokkaina olivat Heikki Arikka Malmin seurakunnan kirkkoherra, Kaisa Huhtala Porin Teljän seurakunnan kirkkoherra, Jouni Lehikoinen Turun Mikaelin seurakunnan kirkkoherra ja Mari Leppänen Turun arkkihiippakunnan hiippakuntadekaani.

Toisen kierroksen ehdokkaat

Jouni Lehikoinen ja Mari Leppänen ovat toisen ja lopullisen kierrokseen ehdokkaat.

Tuomo Burmanin viisi kysymystä piispoille

- 1) Mitä saavutettavuus kirkossa tarkoittaa?
- 2) Kuka hyötyy, jos kirkko on saavutettava?
- 3) Mitä saavutettavuus käytännössä tarkoittaa kirkon jokapäiväisessä elämässä?
- 4) Miten piispa voi edistää saavutettavuutta kirkon kaikilla tasoilla?
- 5) Mikä asia olisi ensimmäinen saavutettavuusteko, mikä pitäisi kirkossa tehdä?

Kommentointiosuus

Yleisesti voi sanoa, että kaikki piispaehdokkaat selvisivät kohtuullisesti kysymyksistä. Vastauksissa oli painotuseroja riippuen kunkin ehdokkaan työelämän työtehtävistä, muusta viitekehyksestä, ihmiskäsityksestä ja yksityiselämän elämänvaiheista.

Jatkossa suorat sitaatit ja lainaukset ovat suoraan Podcastin vastauksia. Niitä ei ole muokattu lainkaan.

Heikki Arikka Malmin seurakunnan kirkkoherra.

Arikka lähtee kommentoimaan ihan hyvin saavutettavuuden merkitystä, kuitenkin vastaukseen jää tiettyä pyöreyttä eli kaipasin vähän täsmennystä. Arikka sanoo muun muassa: " Se on hyvin monitahoinen käsite, minä ajattelen, että se tarkoittaa kaikkea tai pitäisi tarkoittaa kaikkea kirkon työtä mitä me teemme. Kirkko tai seurakunta on olemukseltaan sellainen, että sen pitää olla kaikille soveltuva ja sitä kautta kaikkien saavutettavissa. ..."

Arikan kommentteja pohtiessani tulee mieleen: -Toki on totta, että kaikki hyötyvät luiskista ja muista saavutettavuuden tullessaan tuomista asioista, mutta on tärkeä nähdä näiden asioiden erityinen merkitys eri tavoin vammaisille ja pitkäaikaissairaille henkilöille. Toki esim. luiskasta hyötyvät myös lastenrattaita tai vaunuja työntävät henkilöt. Vanhus, joka on väsynyt, mutta ei varsinaisesti vammaisen saattaa mielellään kävellä luiskaa pitkin.

Arikka puhuu ensin tärkeistä fyysistä haitoista, mutta jatkaa sitten: " ...Mutta minä ajattelen, että se on, saavutettavuus on paljon laajempi käsite. Mä olin monta vuotta Turun seurakuntayhtymän vammaisneuvoston jäsen ja siellä pääteemana oli nimenomaan tämä saavutettavuuden edistäminen seurakuntayhtymän toiminnassa ja kirkoissa."

Tässä myös hyviä oivalluksia häneltä: "...Ajattelen, että tässä on jotenkin käynyt vähän niin kuin vahingossa tänä vuonna tämän koronan takia niin seurakunnat ovat muun muassa lisänneet paljon videotyöskentelyä, striimien tekoa, hartauksien pitoa tuonne nettiin ja ainakin meillä ovat osallistumismäärät kasvaneet huomattavasti siitä mitä vaikka normaali Jumalanpalvelus osallistujamäärä on kirkossa tavallisena sunnuntaina....Ja ajattele, että jos nyt ajatellaan, että tästä koronasta on jotain siunauksellista ollut, niin se on ehdottomasti tällä saavutettavuus puolella on tapahtunut sellaisia toiminnallisia hyppäyksiä, että moni toiminta missä on saattanut olla kynnyks, ihan konkreettinen kynnyks kirkon ovella, niin niitä kynnyksiä on nyt madallettu."

Tähän Tuulan eli toimittajan huomautus. EU-direktiivi vaatii näitä tekstityksiä eli tulee lainsäädännöstä. Siksi kirkkokin on näihin kouluttanut henkilökuntaansa. Ja tosiaan asian

esillä pitäminen ja siitä puhuminen on tärkeää, mutta myös konkreettiset teot ovat tärkeitä. Arikalla oli tiedossa myös induktiosilmukat ja pistevirsikirjat ihan mukavasti ja positiivinen asenne. Ehkä jotkut termit olivat vähän hakusessa, mutta se on inhimillistä, kun kyse on ison seurakunnan kirkkoherrasta, jolla on oltava paljon asioita hallinnassa. Hänellä on hyvä ja oikea ajatus, että saavutettavuuden on syytä koskea kaikkia kirkon toimintoja ja elämää.

Porin Teljän seurakunnan kirkkoherra Kaisa Huhtala

Huhtalalla on perusasiat hyvin mielessä liittyen fyysisiin esteisiin liikkumisessa ja kuulemisessa ja näkemisessä. Kaisa Huhtala näkee saavutettavuuden selkeänä: " Se on hyvä ja selkee kysymys. Saavutettavuus, josta nyt puhutaan paljon, on varmaan aika monenlaista. Ehkä se on ihan ensimmäiseksi se on sellaista esteettömyyttä, että ihminen pystyy tulemaan hyvin kirkon tilaan, jos hän kulkee pyörätuolilla tai käyttää rollaattoria ja hän myöskin pystyy siis tulemaan, vaikka alttarille ehtoollispöytään, tähän on se ihmisillä tosi iso kysymys monta kertaa ihan kirkon valinnassakin, että pystyykö helposti ja yksinkertaisesti tulemaan."

Minua tämän lehden toimittajana ja pappina ilahduttaa se, että Huhtala puhuu siitä, kuinka on tärkeä päästä itse alttarille saamaan ehtoollinen yhdessä muiden kanssa.

Huhtala puhuu myös turvallisen tilan käsitteestä. Luulen, että se liittyy siihen, että hän on paljon tekemisissä maahanmuuttajien kanssa. Vaikka turvallinen tila liittyy kaikkiin ihmisiin sikäli, että ihminen hyväksytään sellaisenaan kuin hän fyysisesti, psyykkisesti, henkisesti ja hengellisesti on olemassa ja kukaan ei arvostele ihmistä hänen syntyperänsä tai vähemmistöisyytensä perusteella. Huhtala liittyy turvalliseen tilaan myös mielipiteen ilmaisun vapauden.

Palaan tähän käsitteeseen vielä ensi vuonna jossain tulevassa lehdessä, koska tämä on osin eri asia kuin saavutettavuus. Vaikka laajasti ajatellen ne voivat liittyä monelta osin toisiinsa. Olen itse törmännyt tilaisuusmainokseen, jossa sanottiin näin: "Tila on turvallinen, mutta se ei ole esteetön" Ja tuo oli todella totta, se ei ollut esteetön lainkaan. Turvalliseen tilaan liittyy syrjimättömyys ja se, ettei siellä ole vihapuhetta.

Myös Huhtala näkee, että kaikki hyötyvät saavutettavasta ja turvallisesta kirkosta. Hänen mukaansa yhteisöllisyys lisääntyy. Huhtalalle se on vapautta liikkua, mennä ja tulla, ilman, että kukaan ihmettelee. Tällä hän tarkoittaa muun muassa, sitä, jos messussa väsy kesken kaiken voi lähteä liikkeelle ja pois paikalta.

Tämä on tärkeä asia, mitä hän jatkossa sanoo ja kertoo oppineensa tämän lehden edelliseltä päätoimittajalta Hannes Tiiralta: "...Minä itse esimerkiksi opin todella paljon nuorena pappina ystävältäni Hannes Tiiralta, joka hyvinkin selkeästi selitti asioita ja se, että sinä et ajattele ja kuvittele toisen puolesta."

Pidän siitä, että Huhtala viittaa asenteiden tärkeyteen. Asenteista kaikki lähtee liikkeelle. Kun on oikea asenne, niin siitä seuraa hyvää. Huhtala pitää tärkeänä myös selkokieltä ja sen asemaa kirkon yhtenä käytettävänä kielenä.

Turun Mikaelin seurakunnan kirkkoherra Jouni Lehikoinen

Jouni Lehikoinen aloittaa aiheesta kommentoinnin näin: "Saavutettavuus on aika laaja käsite kaiken kaikkiaan, että ensimmäisenä tuli mieleen esteettömyys. Siitähän ollaan paljon puhuttu jo pidemmän aikaa kirkon elämässä, että fyysiset tilat pitäisivät olla esteettömiä, että ihmiset pääsevät osallistumaan Jumalanpalveluksiin ja seurantakuntatiloihin, siihen toimintaan mitä meillä on, mutta minä näen, että saavutettavuus on myöskin paljon muuta. Nyt puhutaan tällä hetkellä tästä tiedollisesta saavutettavuudesta eli siitä, että ihmiset löytävät meidät, että jokaiselle on helppo löytää seurakunta sosiaalisesta mediasta."

Lehikoinen laajentaa saavutettavuuden koskemaan myös köyhyyttä ja ihmisen taloudellista hätää: "Totta kai myöskin sitten käsitän saavutettavuudella myöskin sen, että myöskin niillä ihmisillä, jotka esimerkiksi ovat taloudellisessa ahdingossa, niin heillä olisi mahdollisuus ja oikeudet osallistua seurakunnan esimerkiksi leiritoimintaan, joka on maksullista. Tavallaan saavutettavuuden sisällä on monta eri käsitettä, myöskin käsitteet, jotka liittyvät ihmisarvoon ja tasa-arvoon."

Toimittajan huomautus, puhuttaessa vammaista ihmistä käsite ei ole tasa-arvo vaan yhdenvertaisuus. Meillä on olemassa muun muassa Yhdenvertaisuus valtuutetun toimisto. Tasa-arvo liitetään sukupuoliin. Nämä ovat välillä haastavia tietää.

Jouni Lehikoinen vastaa seuraavasti, kun häneltä kysytään hyötymisestä: "No kyllä siitä hyötyvät ihan kaikki, että tuota niin, jos kirkossa me saarnataan sitä, että kaikki ovat tervetulleita ja Jeesuksen luokse on jokainen ihminen huolimatta hänen taustastaan tai fyysisestä olemuksesta niin, jos me kirkossa rakennetaan esteitä sille todellisuudelle niin silloinhan se sotii meitä itseämme vastaan. "

Tässä Lehikoinen viittaa raamattuun ja Jeesukseen. Se on oikein hyvä. Myös Kirkon Saavutettavuusasiakirjat liittyvät saavutettavuuden vahvasti kirkon omaan teologiaan. Kaikki ovat Jumalan luomia ihmisiä ja siten yhdenvertaisia. Eli teologisesti ihminen on luotu ja pelastettu Jumalan toimesta. Kaikki ihmiset on jo kasteessa kutsuttu seurakunnan yhteyteen.

Lehikoinen ilmaisee omana tärkeänä painotuksenaan seurakunnan tiloista pois lähtemisen ja ihmisten luokse menemisen yhtenä saavutettavuutta lisäävänä asiana. (Toimittajan huomautus, että useissa piispaehdokkaiden seurakunnissa tätä jo toteutetaan käytännössä eri muodoissaan) Lehikoinen jatkaa: "Minä ajattelen myöskin meidän oman seurakunnan toiminnan kannalta, minä olen alusta asti täällä Turussa ajanut omassa seurakunnassani sitä linjaa, että pois virastoista kansan keskellä. Eli se, että me menemme sinne missä ihmiset ovat, sehän on saavutettavuutta myöskin"

Lehikoinen mukaan on merkityksellistä ja vaikuttavuutta lisäävää, kun piispa puhuu saavutettavuuden puolesta. Lehikoinen uskoo, että piispan arvovallalla on tässäkin asiassa oma merkityksensä.

Lehikoinen pohtii näin kysyttäessä tärkeitä asiaa tai tekoa: Jouni Lehikoinen: "Minä ajattelen, että tässä voisi olla moniakin vaihtoehtoja. Ensimmäinen vaihtoehto on totta kai

se, että meidän tilat ovat esteettömiä ehdottomasti, jokaisella on kirkkoon ja seurakuntakoteihin ja -rakennuksiin esteetön pääsy. Se on ihan ensimmäinen asia. Toinen asia tietenkin on myöskin se, että tuolla informaatiomaailmassa me olemme saavutettavia ja meidän kieleemme on selkeää. Jos minä ajattelen ihan ruohonjuuritason, meilläkin selkomessuja seurakunnassa on pidetty jonkin verran, niin esimerkiksi messuissa ihan yksinkertainen asia on se, että sanotaan virren, liturgi sanoo virren numerot aina ennen kuin lähdetään virttä veisaamaan."

Tässä taas Tuula kommentoi: Pidän Lehikoisen virsien kuuluttamiskomenttia tärkeänä. Se on yksi niistä asioista, joita me näkövammaiset työntekijät ja seurakuntalaiset olemme pitäneet esillä jo vuosia. Tämä ohje sisältyy myös laatimiini ohjeisiin: "Näkövammaiset messussa". Monet tämän lehden lukijoista, muistavat Martti Holopaisen, joka tätä asiaa menneinä vuosina on paljonkin pitänyt esillä. Olen itsekin siihen pyrkinyt vaikuttamaan.

Turun arkkihiippakunnan hiippakuntadekaani Mari Leppänen

Mari Leppänen aloittaa pohdintansa: No minä ajattelen, että saavutettavuus on ihan meidän teologian ytimestä, koska siis kirkon tulisi olla olemukseltaan kaikki huomioon ottava ja myös sellainen, joka yksinkertaisesti se viesti, meidän viesti on tarkoitettu kaikille ihmisille. Eli ollaan ihan ydin asioiden äärellä, mutta sitten käytännössähän se saavutettavuus merkitsee kauheen erilaisia asioita, mutta jos puhutaan ihan tästä perus lähtökohdasta ja ehkä tulee mieli sanoa vielä sekin, että erityisesti minä ajattelen, että luterilainen kristinusko niin sehän on oikeastaan saanut alkunsa saavutettavuus kysymyksestä, että tavallinen ihminen, tavallinen kadunkulkija voisi ymmärtää Jumalan sanaa ja sitä on käännetty kansan kielelle ja opetettu niin, että ihmiset ymmärtävät.

Jotenkin minä ajattelen, että sen lisäksi, että saavutettavuus nousee kristillisen teologian ytimestä, niin se on myös luterilaisuuden perusajatuksia. Sitten toisaalta minä ajattelen, että luterilaisuuteen liittyy se ajatus, että usko elää ja kehittyy ja siksi se saavutettavuus käytännössä ja konkreettisesti tarkoittaa tänä aikana eri kysymyksiä kuin esimerkiksi silloin reformaation aikana."

Oman puheenvuoronsa alussa Leppänen keskittyy teologisesti tärkeisiin kysymyksiin monipuolisesti ja mielenkiintoisesti. Sen vuoksi jätin hänen suoraa vastaustansa tähän kysymykseen vähän pidemmäksi. Hän ei tässä vaiheessa tuo erityisesti esille mitään vammais- tai pitkäaikaissairaiden ryhmää tai konkreettista saavutettavuutta.

Mari Leppänenkin ajattelee kaikkien hyötyvän saavutettavuudesta, mutta hänen mukaansa siitä hyötyvät: "erityisesti he, jotka ovat tavalla tai toisella tulleet rajatuksi ulkopuolelle."

Todellakin tärkeä asia, että kirkko ja seurakunta ei jätä ketään ulos. Jäin tätä ulos rajaamista pohtimaan oikein pidemmäksi aikaa.

Mari Leppänen pohtii saavutettavuuden tarkoittavan muun muassa esteettömyyttä liikkumisessa konkreettisesti ja sen jälkeen hän siirtyy puhumaan ilmapiiristä: "... sitten toisaalta saavutettavuutta esimerkiksi ilmapiirin kautta ja sillä tavalla, että se on jotenkin kaikki mukaan kutsuvaa."

Leppänen kertoo erään kirkon remontin yhteydessä tehdystä mielenkiintoisesta kokeilusta, jossa kaikki tulivatkin kirkon keskiosaan ehtoollista varten ja ottivat ehtoollisen vastaan seisten. Hyvin tärkeää on nähdä ja kuulla heidän kommenttejaan, jotka pystyvät saapumaan ehtoolliselle portaista tai huonosta kaiteesta huolimatta ja vieläpä pääsevät polvistumaan. Leppänen kertoo havainnollisesti:

"Sitten siellä tehtiin sellainen kokeilu, että ehtoollinen jaettiin seisaalleen siinä keskikäytävällä ja se oli kiinnostavaa kuulla miten ihmiset reagoivat siihen, että osa loukkaantui aika paljon, koska heille se kokemus siitä, että he saavat polvistua alttarille on kauhean tärkeä ja heidän oli vaikea asettua niiden ihmisten asemaan taas, jotka eivät ehkä vuosikymmeniin olleet päässeet itse ehtoolliselle. Minusta se on tällaisia kauhean konkreettisia asioita, jossa me havahdumme ajattelemaan asiaa niin kuin ei vain omasta näkökulmasta vaan toistemme näkökulmasta."

Jotenkin vammaisena henkilönä tykkään tästä kokeilusta, vaikka ymmärrän näiden ihmisten kokemuksen ja ahdistuksen. On hyvä voida asettua toisen ihmisen asemaan edes joskus. Vuosia sitten tästä ehtoollisasiasta oli pääkaupunkiseudun Kirkko ja kaupunki-lehdessä yleisöpalstalla kysymys, miksi vammaiset joutuivat eräässä kirkossa erityisasemaan, kun muut seurakuntalaiset pääsevät alttarille ehtoolliselle, mutta kysyjät eivät vammansa vuoksi päässeet sinne. Heille ehtoollinen jaettiin kirkon keskikäytävällä. Kukaan ei koskaan ko. seurakunnasta tai seurakuntayhtymästä vastannut näille ihmisille, ei ainakaan lehden palstalla. Myös Leppänen pitää tärkeänä, että piispa pitää näitä asioita työssään esillä. Hänen kotiseurakuntansa muutoshankkeessa nykyinen piispa on ollut konkreettisesti mukana.

Mari Leppänen kertoi Podcastin lopussa vielä omasta heräämisestä verkkomaailman saavutettavuuteen, kun hänen äitinsä sairastui ja hänestä tuli näkövammaisen ja hän ei enää kyennyt käyttämään omatoimisesti netti- ja verkkopalveluja. Leppänen pitää tärkeänä, että seurakuntien some- ja verkkosivut ovat saavutettavia. Hän viittaa ihan oikealla tavalla EU-direktiiveihin ja viestintälakiin, joka edistää saavutettavuutta esim. tekstityksin ja siten, että kuvat täytyy tekstittää eli kertoa, mitä kuvissa on. Tähän seurakunnilla on omia koulutuksia ja sosiaalisessa mediassa on myös työkaluja näiden asioiden edistämiseen.

Otetaan selkoa Kaanaan kielestä

Tällä palstalla kerrotaan joistakin kirkollisista, kristillisistä termeistä. Helposti me kristityt, uskavaiset puhumme ns. kaanaan kieltä. Puhumme siten, ettei tavallinen lukija, kuulija ymmärrä mitään. Voit lähettää päätoimittajalle kysymyksiä(ext-tuula.paasivirta@evl.fi) vaikeista käsitteistä, jotka sinua askarruttavat. Lehteen saatetaan haastatella asiantuntijoita tai selvittää kirjallisuudesta näitä käsitteitä.

Hoosianna

Tällä kertaa tarkastellaan ajankohtaista käsitettä Hoosianna. Lähteenä muun muassa Kirkon sivujen sanasto Aamenesta Öylättiin.

Uudessa testamentissa esiintyvä sana hoosianna on kreikkalainen muoto alun perin hepreankielisestä sanasta, joka oli avunhuuto kuninkaalle tai Jumalalle. Hoosianna tarkoittaa 'auta, pelasta'.

Vanhassa testamentissa hoosianna-huuto esiintyy psalmissa 118 (jae 25). Tämä psalmi on viimeinen niin sanotuista hallel-psalmeista (Ps. 113–118), joita laulettiin joka vuosi Israelin suurimmissa juhlissa: lehtimajajuhlissa, temppelein vihkimisen muistojuhlissa ja pääsiäisenä.

Psalmin 118 hoosianna (118:25–26) oli rukous- ja tervehdyshuuto, jota huudettiin Jeesuksen saapuessa palmusunnuntaina Jerusalemiin (Matt. 21:9). Kansa näki Jeesuksessa odotetun Messiaan.

Hoosianna-hymni Suomessa

Hoosianna-hymnin laulaminen ensimmäisenä adventtisunnuntaina on vanha perinne Suomessa ja Ruotsissa. Suomen Evankelis-luterilaisen kirkon virsikirjaan Hoosianna (virsi 1) pääsi kuitenkin vasta vuonna 1986, vaikka se on jo pitkään ollut yksi suosituimmista virsistämme.

Hoosianna-hymnillä on ikää runsaat 200 vuotta. Sen juuret ovat Ruotsin ja Suomen yhteisessä historiassa. Säveltäjä on Ruotsin hoviin kutsuttu saksalainen Georg Joseph Vogler. Hymni esitettiin ensi kerran Ruotsissa vuonna 1795 säveltäjän itsensä säestäessä uruilla. Tukholmasta meren yli Turkuun hymni kantautui nopeasti, ja Turun soitannollinen seura esitti sen tiettävästi ensimmäisen kerran vuonna 1807.

Käsin kirjoitettuna Hoosianna oli Pohjalaisen osakunnan laulukirjassa jo 1820– ja 30-luvuilla. Hymniä esittäessään ylioppilaat käyttivät apunaan koululaisia. Vuonna 1890 Hoosianna julkaistiin Suomessa painettuna Richard Faltinin koraalikirjassa Kirkolle, koululle ja kodille.

Koululaisten kuoro esitti Hoosianna-hymnin julkisesti Turussa vuonna 1858 ruotsin kielellä. Monilla paikkakunnilla tuli sen jälkeen tavaksi, että kansakoululaiset lauloivat Hoosiannan ensimmäisenä adventtina kirkossa. Richard Faltin sävelsi siihen juhlavan alkusoiton.

Lukijoilta

Tällä kertaa ei lukijoilta ole tullut uusia juttuja. Niitä voi lähettää edelleen ja julkaistaan taas ensi vuonna.

Kirkon evl verkkosivut:

Tässä lehdessä esitellään jatkossa eri numeroissa jotain paloja siitä mitä Evankelis-luterilaisen kirkon uudistuneilta verkkosivuilta löytyy osoitteesta www.evl.fi, näiden sivujen väri on vihreä. Sivuilta löytyy paljon tietoa ja vinkkejä, hartauksiakin. Näiltä sivuilta kussakin numerossa esittelen jotain materiaalia tai asioita ja käsitteitä. Perussivulta löydät myös tietoa kirkollisista toimituksista, ajankohtaista asioista, joita Kirkkomme viestintä tuottaa sivustolle.

Kirkon verkkosivustot ovat siis:

evl.fi   vihreä perussivu suurelle yleisölle

evl.fi/plus   liila sivu   sidosryhmille

Lisäksi kirkolla on oma Intranet henkilökunnalle eli Kirkon Intra.

Alla on, mitä perussivuilla kerrotaan kirkon opista ja kirjoista.

Kirkon oppi ja kirjat

Kirkkomme opettama usko perustuu Raamattuun.

Luterilaisen uskon oppimääritelmät on koottu kolmeen vanhaan uskontunnustukseen ja 1500-luvulla tapahtuneen reformaation luterilaisiin tunnustuskirjoihin. Uskon perusasiat on tiivistetty katekismuksessa.

Jumalanpalveluksessa käytettävät kirjat ovat Raamattu, kirkkokäsikirja ja virsikirja.

Jumalanpalveluksessa lausutaan aina myös uskontunnustus, koska se ilmentää sen, mihin uskomme.

Lehden ilmestymismuodoista ja tilauksista

Kuten tämän lehden alussa julkaisutiedoissa sanotaan, lehti ilmestyy useassa muodossa ja löydät nämä muodot seuraavasti:

Podcast: <https://evl.fi/osallistu/antia-arkeen/toimintaa-erityisryhmille/saavu-kirkkoposti>

Ja piste- ja äänilehdet tulevat löytymään myös evl-sivuilta tekstimuodossa. Tämä siis löytyy heti Podcastien alta.

Voit tilata ääni- ja pistelehden arja.kunnala@evl.fi ja ilmoita tilatessasi haluatko piste- vai äänilehden postin kautta. Lehden voi tilata myös omaan sähköpostiin tekstimuodossa liitetiedostona.

Lisäksi lehti löytyy osin jo nyt ja tulevaisuudessa vielä enemmän Näkövammaisten Liiton tiedonhallintapalvelusta useassa eri muodossa sekä äänitteenä että tekstinä.

Saavu Kirkkoposti-lehteä ei vielä ole Luetus-julkaisuna, mutta sen alias-nimi tulee olemaan kopo. Luetuspalvelun julkaisuhaun tietojen mukaan lehti ilmestyy Daisy-äänitteenä CD-levyllä ja Luetus-kuuntelussa. Luetuspalvelussa julkaisut tulevat olemaan muotoa: Daisy-äänite ja Luetus-julkaisu

Lisätietoa myös täältä:

<https://nakovammaiset.fi/julkaisuhaku/julkaisu.php?id=240>

Lehden tämän numeron loppu ja joulun toivotukset

Lehden jutut loppuivat tähän ja lehden tekijät ja kirjoittajat toivottavat kaikille Hyvää adventtiaikaa, joulua ja hyvää uutta vuotta ja sopivaa varovaisuutta näin korona-aikana. Äänilehden lukija Hannele Töllikkö.